

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **ROBSTAV k.s.**, IČO: 274 30 774
se sídlem Mezi vodami 205/29, 143 00 Praha 4
zastoupen Mgr. Filipem Toulem, advokátem
se sídlem Otakarova 1427/41, 370 01 České Budějovice

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2018, č. j. MZP/2018/520/985,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň (dále jen „ČIŽP“), ze dne 3. 10. 2018, č. j. ČIŽP/43/2018/6134, jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), a byla mu uložena pokuta 100 000 Kč podle § 15 odst. 2 kontrolního řádu; a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že uvedeného přestupku se měl žalobce (*pozn. soudu: v době správního řízení ještě pod názvem ROBSTAV stavby k.s.*)

dopustit tím, že jakožto povinná osoba dle § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu neposkytl ČIŽP potřebnou součinnost při výkonu kontroly, čímž nesplnil povinnost stanovenou v § 10 odst. 3 kontrolního řádu. Konkrétně žalobcovo přestupkové jednání spočívalo v tom, že na dotaz ČIŽP poskytl nepravdivé informace ve věci identifikace dopravce stavebních odpadů v souvislosti s dopravou těchto odpadů do zařízení společnosti TORESO CB s.r.o. (pozn. soudu: IČO: 03620212, se sídlem Bořivojova 878/35, Praha, dále jen „TORESO“) v k.ú. Mýto a Kařez (dále jen „zařízení“) realizovanou v roce 2016.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce v žalobě namítal, že v řízení před ČIŽP jednoznačně identifikoval dopravce stavebních odpadů do zařízení, když uvedl, že stavební odpad dopravoval sám. Připustil, že ve svém vyjádření uvedl, že stavební odpad přepravoval vlastními dopravními prostředky a nesdělil, že za tyto vlastní dopravní prostředky považuje nákladní vozidla, která měl pronajata od společnosti REMVIKO k.s. (pozn. soudu: IČO: 26359324, se sídlem Muchova 240/6, Praha, dále jen „REMVIKO“). ČIŽP mu však uložila pokutu, vycházející pouze z údajů v centrální evidenci vozidel, která nemusí nutně zobrazovat skutečný vlastnický vztah k vozidlu, aniž by jej vyzvala k prokázání dispozice s dopravními prostředky. Upozornil, že v odvolacím řízení proti prvostupňovému rozhodnutí doložil nájemní smlouvou, že měl nákladní vozidla pronajata od společnosti REMVIKO, a že tedy v předmětné době s nákladními vozidly disponoval a byl skutečně dopravcem stavebního odpadu. Není tak pravdou, že by neidentifikoval dopravce stavebních odpadů, naopak celou dobu uváděl, že si dopravu zajišťoval sám pro sebe.
4. Dále namítal, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že ztížil ČIŽP výkon kontroly, aniž by však vysvětlil, v čem uvedené ztížení mělo spočívat. Rovněž není zřejmé, a nevyplývá to ani z žalobou napadeného, ani z prvostupňového rozhodnutí, z jakého důvodu ČIŽP nepožádala o součinnost kontrolovanou osobu. Primárně má ČIŽP totiž veškeré skutečnosti zjišťovat od kontrolované osoby, pouze nelze-li součinnost zajistit prostřednictvím kontrolované osoby, je oprávněna obrátit se na osobu povinnou. Z rozhodnutí správních orgánů není zřejmé, že by ČIŽP takto postupovala.
5. Žalobce žádal, aby soud pokutu žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval, že žalobce na výzvu ČIŽP ke sdělení informací ohledně přepravy odpadů do zařízení poskytl údaje, jejichž nepravdivost vyplynula z jeho dalších vyjádření. Na výzvu ČIŽP totiž uvedl, že přepravu odpadů zajišťoval vlastními dopravními prostředky, posléze však, konfrontován se zjištěními ČIŽP o tom, že potřebnými dopravními prostředky nedisponoval, uvedl, že tuto přepravu zajišťoval dopravními prostředky pronajatými. Nepravdivosti svého tvrzení si musel být vědom, neboť současně s eventualitou použití vlastních prostředků byl vyzván k doložení záznamů o jejich provozu (jízdní výkazy, tachografy). Tento požadavek nesplnil s tím, že vozidla neprovozoval jako podnikatel, nýbrž jako fyzická osoba. Nájemní smlouva se společností REMVIKO, kterou posléze doplnil, však jednoznačně svědčí o opaku. Tvrzení žalobce, že dopravní prostředky pronajaté mylně považoval za dopravní prostředky vlastní, je tak ryze účelové.
7. K námitce neodůvodnění závěru o ztížení kontroly uvedl, že žalobce poskytnutím nepravdivých údajů znemožnil řádný průběh kontroly, neboť byla v důsledku jeho protiprávního jednání nepřiměřeně prodlužována. Odůvodněním daného závěru se zabývala ČIŽP v rámci prvostupňového rozhodnutí, přičemž obě rozhodnutí správních

orgánů tvoří jeden celek. K tvrzení žalobce, že měla ČIŽP potřebné informace požadovat primárně od kontrolované osoby, zdůraznil, že vzhledem k předmětu a obsahu požadovaných informací je zjevné, že těmito informacemi měl disponovat právě žalobce (nikoli kontrolovaná osoba) a měl je být schopen v požadované kvalitě poskytnout.

8. Závěrem uvedl, že poskytnutím součinnosti kontrolované či povinné osoby ve smyslu § 10 odst. 2 a 3 kontrolního řádu lze chápat pouze takové jednání, kterým jsou plněny legitimní požadavky kontrolního orgánu a kterým je sledován řádný průběh veřejnoprávní kontroly a její cíl, tedy porovnání skutečného stavu věcí se stavem žádoucím. Žalobce svým jednáním povinnost součinnosti nenaplnil, čímž ztížil průběh veřejnoprávní kontroly a ohrozil naplnění jejího cíle.
9. Žalovaný proto žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

10. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť jsou součástí spisového materiálu žalovaného, z něhož soud při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází, provedení takových důkazů by tak bylo nadbytečné.
11. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podstatou sporu je posouzení, zda žalobce v projednávaném případě spáchal přestupek dle § 15 odst. 1 písm. b) kontrolního řádu, či nikoli.
13. Ze spisového materiálu soud zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti:
14. ČIŽP žádostí o poskytnutí součinnosti ze dne 25. 5. 2018, č. j. ČIŽP/43/2018/3634, sp. zn. ČIŽP/43/1330/2018 (dále jen „žádost o součinnost“) informovala žalobce, že zahájila kontrolu dle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v souladu s kontrolním řádem, kontrolu společnosti TORESO, zaměřenou na plnění povinností ohledně zařízení. V souladu s § 10 odst. 3 kontrolního řádu ČIŽP žalobce, jakožto povinnou osobu, požádala o poskytnutí součinnosti. Konkrétně uvedla, že požaduje u vyjmenovaných staveb: *„sdělit identifikaci dopravce odpadu do zařízení (název a IČ dle výpisu z rejstříku ekonomických subjektů), pakliže je dopravcem Vaše společnost, ČIŽP požaduje zaslat záznam o provozu vozidla – výpis z digitálního tachografu případně kopii jízdních výkazů a tachografický kotouček pro všechny jízdy s odpadem do zařízení (...).“*
15. Na žádost o součinnost odpověděl žalobce vyjádřením ze dne 8. 6. 2018 (dále jen „vyjádření z 8. 6.“), v němž uvedl, že: *„dopravu vybouraného materiálu si zajišťovala naše společnost vlastními dopravními prostředky. Ovšem naše společnost neprovozuje dopravu jako podnikatel, ale pouze pro svou vlastní potřebu a z tohoto důvodu tedy nemá požadované záznamy o provozu vozidel za období roku 2016 k dispozici (...).“*
16. Přípisem ze dne 17. 7. 2018 požádala ČIŽP Městský úřad Písek (pozn. soudu: sídlo žalobce bylo v dané době umístěno na adrese Na Stínadlech 495, Písek) o výpis z registru vozidel za rok 2016, tj. zjištění, jakými nákladními vozidly žalobce disponoval. Žádost odůvodnila tím, že má důvodné pochybnosti, že k odvozu odpadů do zařízení skutečně došlo, a to vozidly žalobce. Dne 25. 7. 2018 doručil Městský úřad Písek požadovaný výpis.
17. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ČIŽP uvedla, že z výpisu z registru vozidel vyplynulo, že žalobce v roce 2016 disponoval jedním nákladním vozidlem – „sklápečkou“

s možností převážení nákladu cca 13,5 t, dvěma skútry a přívěsným vozíkem, a dodala, že s těmito vozidly nebylo možné převézt v provozním deníku zařízení uváděná množství odpadu za den na vzdálenost mezi konkrétními stavbami a k.ú. Mýto a Kařez, což odůvodnila výpočty.

18. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uvedl, že v registru vozidel není uvedena dispozice s vozidly pronajatými, vypůjčenými či zakoupenými a neregistrovanými. K odvolání přiložil nájemní smlouvu na stroje a vozidla, které si v roce 2016 pronajal od společnosti REMVIKO, jako důkaz, že v roce 2016 disponoval i jinými vozidly, než u nichž je jako vlastník uveden v registru vozidel.
19. Z nájemní smlouvy uzavřené dne 4. 1. 2016 mezi společností REMVIKO a žalobcem, kterou žalobce k odvolání přiložil (dále jen „nájemní smlouva“) a její přílohy, vyplynulo, že si žalobce od společnosti REMVIKO pronajal množství nákladních vozidel, a to na období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016.
20. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
21. Podle § 15 odst. 1 písm. b) kontrolního řádu v rozhodném znění *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako povinná osoba nesplní povinnost podle § 10 odst. 3.*
22. Podle § 10 odst. 3 kontrolního řádu v rozhodném znění *povinná osoba je povinna poskytnout kontrolujícímu součinnost potřebnou k výkonu kontroly, nelze-li tuto součinnost zajistit prostřednictvím kontrolované osoby.*
23. Definice pojmu „povinná osoba“ je obsažena v § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu v rozhodném znění, dle něhož se jedná o osobu, *která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“).*
24. Soud o žalobě uvažil takto:
25. Soud přisvědčil tvrzení žalobce, že identifikoval dopravce stavebních odpadů, když sdělil, že si dopravu stavebního odpadu zajišťoval sám vlastními prostředky. Ovšem právě tvrzení, že si žalobce dopravu odpadu zajišťoval sám vlastními prostředky, se následně ukázalo být nepravdivým. Soud ve shodě se správními orgány obou stupňů nevešel na žalobcovu argumentaci, že za vlastní dopravní prostředky považoval nákladní vozidla, která měl pronajata na základě nájemní smlouvy. Je totiž zcela zřejmé, že označení věci za použití výrazu „vlastní“ v češtině zpravidla znamená, že tato věc patří dané osobě. Větu „*dopravu vybouraného materiálu si zajišťovala naše společnost vlastními dopravními prostředky*“, kterou žalobce reagoval na žádost o součinnost, tak nelze pochopit jinak, než že dopravní prostředky, kterými byl stavební odpad do zařízení přepravován, byly ve vlastnictví žalobce. I pokud by existovala možnost, že žalobce „vlastními dopravními prostředky“ míní dopravní prostředky, které měl v nájmu od společnosti REMVIKO, měl možnost a příležitost uvést své vyjádření na pravou míru již v řízení před ČIŽP před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Skutečnost, že právě jeho vyjádření o zajišťování dopravy stavebního odpadu vlastními dopravními prostředky, bylo, kvůli praktické nemožnosti realizace dopravy veškerého stavebního odpadu do zařízení prostřednictvím dopravních prostředků v jeho vlastnictví dle registru vozidel, důvodem pro jeho uznání vinným, totiž vyplývala již z příkazu ze dne 1. 8. 2018, jímž mu byla uložena v projednávané věci pokuta (a který byl s ohledem na včasné podaný odpor žalobce zrušen). V podaném odporu, ani následně po žalobcově nahlédnutí do spisového materiálu

ČIŽP dne 18. 9. 2018, však žalobce své vyjádření nikterak nekorigoval, a to přesto, že v přípisu ze dne 3. 9. 2018 adresovaném ČIŽP uváděl, že ČIŽP poskytl veškeré dokumenty a informace, které požadovala, a že je v případě jejich nedostatečnosti připraven je upřesnit. Jak již bylo uvedeno, z příkazu, jakož i z dalších podkladů obsažených ve spisovém materiálu (např. z přípisu ČIŽP ze dne 17. 7. 2018 adresovanému Městskému úřadu Písek), přitom bylo zcela zjevné, v čem ČIŽP shledávala vady součinnosti poskytované žalobcem. Žalobce však své vyjádření změnil až v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, a právě v tom soud v souladu se stanoviskem žalovaného spatřuje účelovost žalobcovy obrany.

26. Soud neshledal pochybení ČIŽP ani v tom, že při rozhodování vycházela pouze z údajů v registru vozidel, aniž by žalobce vyzvala k prokázání dispozice s dopravními prostředky. Za prvé vzhledem k tomu, že je registrace vozidla v centrální evidenci vozidel povinná, nebyl tak rozumný důvod předpokládat, že žalobce vlastní i jiná vozidla, než vozidla uvedená v této evidenci. To ostatně žalobce ani nerozporoval. Za druhé ČIŽP nebyla povinna žalobce vyzývat k prokázání dispozice s vozidly. Bylo totiž na žalobci, aby již na žádost o součinnost odpověděl souladně se skutkovým stavem. Nelze proto vytýkat ČIŽP, že jej na rozpor mezi jeho vyjádřením a informacemi z registru vozidel neupozornila. Nadto jak již bylo uvedeno, z obsahu spisového materiálu, s nímž se žalobce před vydáním prvostupňového rozhodnutí seznámil, bylo zjevné, v čem ČIŽP spatřovala jeho pochybení.
27. Soud k této námitce uzavírá, že v projednávaném případě žalobce na žádost o součinnost poskytl ČIŽP nepravdivé informace, které korigoval až v odvolání. Nesplnil tak svou povinnost poskytnout ČIŽP součinnost potřebnou pro výkon kontroly dle § 10 odst. 3 kontrolního řádu. Neposkytl totiž ČIŽP požadované informace a dokumenty potřebné při kontrole společnosti TORESO ke zjištění, zda skutečně stavební odpad v množství, uváděném kontrolovanou osobou, byl do zařízení dopraven, a jak s ním bylo dále naloženo. Soud dodává, že poskytnutí součinnosti spočívá v řádném zodpovězení dotazů kontrolujícího, tak, aby bylo možné dosáhnout cíle kontroly. Poskytnutí neúplných či nepravdivých informací nelze za řádné poskytnutí součinnosti považovat.
28. Soud nevešel ani na žalobcovu námitku ohledně absence vysvětlení, v čem měl žalobce ztížit výkon kontroly. ČIŽP v prvostupňovém rozhodnutí (str. 4) uvedl, že: *„obviněný poskytnul zcela záměrně ČIŽP nepravdivé informace, čímž neumožnil dokončit kontrolu podle zákona, která byla zahájena s kontrolovanou osobou již dne 24. 4. 2018 doručením oznámení. To, jak kontrolovaná osoba nakládala s odpady a jak s nimi dále bylo naloženo, nebylo tedy možné doposud zjistit, přičemž se jedná o nakládání s odpady v rozsahu desítek tisíc tun.“* Soud toto zdůvodnění považuje za dostatečné a ztotožňuje se s ním. Jak správně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, obě rozhodnutí správních orgánů tvoří podle ustálené judikatury správních soudů jeden celek, není tedy pochybením, že se žalovaný znovu vysvětlením ztížení kontroly žalobcem nezabýval.
29. K námitce, že ČIŽP zřejmě nepožádala o součinnost kontrolovanou osobu, soud uvádí následující. Je třeba dát žalobci za pravdu, že poskytování potřebné součinnosti povinnou osobou je omezeno pouze na případy, kdy nelze tuto součinnost zajistit prostřednictvím kontrolované osoby (jak vyplývá z důvodové zprávy ke kontrolnímu řádu). Ze spisového materiálu vyplynulo, že ČIŽP měla od kontrolované osoby k dispozici provozní deník zařízení (drtícího odpad), z něhož bylo patrné, že zákazníkem kontrolované osoby byl také žalobce. Podle obsahu spisového materiálu zamýšlela ČIŽP zjistit, zda byl odpad, jehož zpracování kontrolovaná osoba uváděla v provozním deníku zařízení, skutečně do zařízení dopraven. Vzhledem k tomu, že žalobce byl zákazníkem, jehož odpad

kontrolovaná osoba měla zpracovávat, byl to právě jen on, kdo mohl ČIŽP zodpovědět dotazy ohledně provedené dopravy, položené v žádosti o součinnost, tj. sdělit identifikaci dopravce odpadu do zařízení, příp. zaslat záznam o provozu vozidla. Kontrolovaná osoba takovými informacemi logicky nemohla disponovat. ČIŽP tedy nepochybila, pokud tyto informace žádala přímo od žalobce. Pro úplnost soud dodává, že se z obsahu spisového materiálu nepodává, a žalobce to ani netvrdí, že by kontrolovaná osoba k předmětu kontroly neposkytla veškeré ČIŽP požadované informace.

30. Lze tak uzavřít, že žalobce přestupek dle § 15 odst. 1 písm. b) kontrolního řádu spáchal.

31. Žalobní námitky nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

32. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

33. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 26. května 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu